

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. ledna 2021 samosoudkyní Mgr. Barborou Kocourkovou,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, trvale bytem **XXX**,

je vinen, že

dne 6. 8. 2019 okolo 19:00 hodin z území honitby **XXX**, přibližně ve vzdálenosti 400 metrů od posedu, který se nachází mezi obcí **XXX** u potoku **XXX** na území honitby Mysliveckého spolku Dříteč – Dražkov, jako člen **XXX**, s platnou povolenkou k lovu vydanou dne 1. 4. 2019 k odlovu přesně charakterizovaných druhů zvěře, mimo jiné i srnce obecného do třetí věkové třídy, v honebním území **XXX**, neoprávněně ulovil zvěř, srnce obecného středního věku s průměrně silnou trofejí, který se v době, kdy jej ulovil, nacházel v honebním území Mysliveckého spolku Dříteč – Dražkov, v němž nebyl oprávněn k výkonu mysliveckého práva, ačkoli věděl, že se jedná o území cizí honitby, a po té, kdy takto srnce ulovil, ho uchopil za paroží a odtáhl přes hranici obou mysliveckých spolků do honebního území **XXX**, kde předstíral, že došlo k jeho odlovení, srnce si ponechal včetně trofeje pro svou potřebu a způsobil tak poškozenému Mysliveckému spolku Dříteč – Dražkov, IČ: 60158743, se sídlem Ráby 136, škodu ve výši 24 160 Kč,

tedy

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,
- neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoli nepatrné,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Tereza Dvořáková.

- přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku,
- přečin pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 43 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku k úhrnnému **peněžitému trestu** ve výměře 100 denních sazeb po 250 Kč, tedy **25 000 Kč (dvacet pět tisíc Kč)**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě škody** poškozenému Mysliveckému spolku Dříteč – Dražkov, IČ: 601 58 743, se sídlem Ráby 136, částku **24 160 Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozený Myslivecký spolek Dříteč – Dražkov, IČ: 601 58 743, se sídlem Ráby 136 odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 1. 7. 2020 obžalobu na obviněného XXX (dále jen obžalovaný) pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se měl dopustit přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečinu pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Okresní soud dne 3. 9. 2020, 18. 12. 2020, 11. 1. 2021, 18. 1. 2021 a dne 21. 1. 2021 konal hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl okresní soud k následujícím skutkovým a právním závěrům.
3. Obžalovaný (tehdy obviněný) v přípravném řízení uvedl, že od XXX (dále jen „XXX“), jehož je členem, obdržel k životnímu jubileu povolenku k lovu, mimo jiné i pro odlov srnce. Po dobu deseti dní obeznával i toho konkrétního srnce. Zjistil, že většinou zalehává na hraničním příkopu honiteb XXX a Mysliveckého spolku Dříteč – Dražkov (dále jen „MS DD“) a přechází přes honitbu XXX až do honitby XXX. V daný den zahlédl srnce na území honitby MS DD. Přiblížil se hraničním příkopem na vzdálenost přibližně 50 metrů. Srnec se asi po 45 minutách vydal směrem do honitby XXX. Tam na něj vystřelil, srnec odskočil na území honitby MS DD. Nebyl si jistý, zda ho zasáhl. Po chvíli ho našel ležícího zhruba 10 metrů od hraničního příkopu ve vojtěšce v honitbě MS DD. Asi 5 minut čekal, zda je srnec zhaslý. Poté ho přetáhl za parůžky do honitby XXX, zavolal XXX (hospodáři XXX), že ulovil srnce a že by mu ho přivezl ukázat. Zamířil se srncem směrem k autu, odkud proti němu již šli XXX. Obvinili ho z upytlačení srnce. To bylo asi 30 minut poté, co srnce zastřelil. Když ho obviňovali, byl ve stresu, proto souhlasil, že srnce zaplatí. Poté, co se uklidnil, si uvědomil, že nemá důvod platit za srnce uloveného v honitbě svého mysliveckého spolku. Od té doby ho ani nikdo k úhradě nevyzval. Dále doplnil, že vstřel měl srnec těsně před plecí a výstřel měl v zadní části plece. Srnce plomboval u auta.
4. U hlavního líčení na své výpovědi z přípravného řízení obžalovaný setrval. Zopakoval, že když na srnce vystřelil, tak už stál v honitbě XXX. Srnec se po ráně otočil a odskočil nazpátek do honitby spolku MS DD. Srnce přetáhl přes příkop k nim do honitby a zatelefonoval jejich hospodáři XXX. Poté k němu přišli XXX, se kterými již měl v minulosti konflikt. Když k němu přišli, srnec ležel na místě, kam ho přetáhl. Byli přesvědčeni, že srnce ulovil v jejich honitbě MS DD. Navíc XXX seděl právě na posedu ve vzdálenosti 620 metrů a volal jim. On o něm ani nevěděl. Posed není pořádně vidět. XXX přiběhl též na místo. Všichni tři XXX na něj „vybafli“, že jim upytlačil srnce, byl z toho „na nervy“. Uvědomil si, že jim měl říct, že si jde pro uloveného srnce do jejich honitby. Poté zatelefonoval podruhé XXX, požádal ho, aby přijel na místo. XXX řekl, že ho mrzí, že pro srnce šel s tím, že ho střelil v honitbě XXX. Oni však říkali, že ho střelil v jejich

honitbě. Poté přijel XXX, řekl, zda se to nedá vyřešit „lidsky“. XXX odpověděli, že to někdo z XXX „odsere“. Následně přijela policie. Když se jej policisté ptali, co se stalo, XXX i XXX u toho byli. Řekl jim sled událostí. Uvedl jim, že srnec z honitby MS DD přecházel do honitby XXX, řekl jim, že to „posral“, že se unáhlil, že střílel brzy, když srnec byl na jejich straně honitby. Až po výstřelu oskočil zpět do honitby MS DD. Se zasahujícími policisty neměl předtím žádnou zkušenost. Obžalovaný dále doplnil, že mu XXX řekl, ať toho srnce zaplatí. Byl v tu chvíli psychicky na dně, proto s tím souhlasil. Poté za účasti policie a XXX srnce dotáhli k autu, nasadili mu plombu a vyplnili úlovkový lístek. Až s odstupem času si vše zpětně promítal a říkal si, proč by měl za srnce platit, když jej ulovil v honitbě XXX. Dále vypověděl, že uvedený den byla dobrá viditelnost. Na srnce vystřelil ze země. Příkop vnímal jako hranici mezi předmětnými honitbami. Věděl, kde je honitba XXX. Srnce našel asi 15 metrů od hranice honitby, zde byla od srnce i krevní stopa. Zpochybnil, že jej mohl XXX z posedu vzdáleném cca 600 metrů vidět. Závěrem dodal, že je předsedou XXX 6 let, zastává i funkci finančního hospodáře. Se všemi sousedními spolky vyjma MS DD mají dobré vztahy.

5. Svědek XXX, člen MS DD, u hlavního líčení sdělil, že uvedený den byl kolem 19. hodiny na posedu, kde pozoroval zvěř. Spatřil v jejich honitbě ve vzdálenosti cca 400 až 500 metrů srnce, kterého znal již delší dobu. Věděl, že v místě se nachází i obžalovaný. Srnce pozoroval dalekohledem XXX s automatickým zaostřováním. Díky tomuto přístroji je schopen dobře vidět i na vzdálenost 500 metrů. Předmětný srnec stál v dobu odlovu přibližně 50 metrů od příkopu (hranice) v honitbě MS DD. Najednou slyšel výstřel a srnec okamžitě spadnul na místo, kde stál. Srnec dostal ránu na plec. Viděl, jak se obžalovaný rozhlédl doleva, doprava, potom šel do jejich honitby, kde ležel střílený srnec. Popadl ho za parohy a přetáhl do jejich honitby. Telefonicky sdělil svému bratrovi XXX, co se stalo. Na místo před ním přijel i jeho otec a bratr XXX. Obžalovanému řekl, že to „posral“ a on mu odpověděl, že ano. Obžalovaný popíral, že by upytláčil srnce v jejich honitbě. Poté zavolał s bratrem policii. Chvíli před policií přijel na místo XXX. Na místě se obžalovaný policii doznal. Ukázal místo, kde srnec ležel, kde ho střílel, byla tam i krevní stopa. Před policií se dohodli, že si obžalovaný srnce ponechá a že ho uhradí. Obžalovaný s tím souhlasil, ale srnce do současnosti neuhradil. Závěrem dodal, že s obžalovaným žádný spor neměl, nemá důvod jej křivě obvinít.
6. Svědek XXX, hospodář MS DD, u hlavního líčení vypověděl, že předmětný den mu volal bratr XXX, že v jejich honitbě obžalovaný střílel srnce. Ihned přijel s otcem na místo. Obžalovaný se přiznal, že srnce ulovil v jejich honitbě. Obžalovaný stál se srncem na straně honitby XXX. V jejich honitbě asi 50 kroků od příkopu byla krevní stopa, dále bylo vidět, že byl srnec z místa tažen. Poté přijela policie. Obžalovaný policistům řekl, že střílel srnce v honitbě MS DD a že to „posral“. Navrhl obžalovanému, nechť si srnce ponechá a jim ho zaplatí. Obžalovaný s tím souhlasil. Obžalovaný XXX, který též na místo přijel řekl, že to „posral“, že srnce střílel v honitbě MS DD. Obžalovaný působil vystresovaně. Říkal, že to nevydržel, že srnce má k 60. narozeninám.
7. Svědek XXX, myslivecký hospodář XXX, u hlavního líčení uvedl, že obžalovaný měl platnou povolenku k lovu, ovšem pouze v honitbě jejich spolku. Obžalovaný mu volal, že toho dne ulovil srnce a jestli mu ho může přivést ukázat. Chvíli na to mu volal, že je nějaký problém a jestli by mohl dorazit za ním. Dojel na místo, kde byli obžalovaný, otec a synové XXX ze sousedního MS DD. Někdo z XXX mu sdělil, že obžalovaný upytláčil srnce v jejich honitbě a přetáhl ho do honitby XXX. Obžalovaný mlčel, byl nešťastný, psychicky rozhozený. Následně byla přivolána policie. Potom došlo k dohodě, že bude srnec opatřen plombou. Srnce oplomboval obžalovaný.
8. Svědek prap. XXX, policista z Obvodního oddělení Pardubice 3, u hlavního líčení potvrdil, že s kolegou XXX obdržel oznámení o možném neoprávněném odlovu zvěře. Po oznámení vyjeli na místo. Oznamovatel se představil jako člen MS DD a sdělil jim, že viděl, že za hranicí jejich honitby byl ze sousední honitby střílen srnec a poté myslivcem z XXX přetažen do honitby XXX. Ptal se obžalovaného, co se stalo. Obžalovaný sám spontánně bez přítomnosti ostatních

osob uvedl, že je členem XXX, že k narozeninám dostal povolenku k lovu a čekal na srnce v jejich honitbě. Viděl, jak srnec leží v nízkém porostu vojtěšky cca 20 až 30 metrů od hranice honiteb. Čekal, až se srnec zvedne a přejde do jejich honitby, kde by jej odstřelil. Srnec se zvednul, dal se na druhou stranu směrem pryč. On to v nějakém zkratu nevydržel a srnce střelil. Poté jej přetáhl přes kanál do jejich honitby. Obžalovaný by nervózní, měl snahu se namíste domluvit. Obžalovaný před myslivci z druhé honitby připustil, že srnce vědomě střelil v sousední honitbě, a to poté, co zmíněnou verzi uvedl právě policistům. Obžalovaný sdělil, že hodlá uhradit způsobenou škodu. Dohodli se, že věc bude prošetřena a oni se domluví na úhradě škody.

9. Svědek pprap. XXX, policista z Obvodního oddělení Pardubice 3, u hlavního líčení vypověděl, že se spolu s XXX dostavil ve službě na místo na základě oznámení. Po příjezdu na místo jim oznamovatel uvedl, že viděl z posedu, jak obžalovaný střelil srnce v cizí honitbě. Obžalovaný jim řekl, že udělal chybu, že to „posral“, že čekal na srnce již delší dobu, až přejde do jejich honitby. Srnec nechtěl přejít, obžalovaný to nevydržel a střelil srnce v cizí honitbě. Na místě byla snaha o dohodu, že by si obžalovaný dodatečně zaplatil odstřel na honu. Obžalovaný s tím souhlasil.
10. K důkazu byly u hlavního líčení provedeny i následující listinné důkazy.
11. Ze zprávy Magistrátu města Pardubic, odboru životního prostředí vyplývá, že obžalovaný nebyl dne 6. 8. 2019 členem lesní či myslivecké stráže.
12. Magistrát města Pardubic poskytl dokumentaci k určení hranic honiteb XXX. K důkazu byla provedena i dokumentace k dalekohledu XXX, kterým svědek XXX pozoroval celou situaci z posedu. Je patrné, že předmětný dalekohled je vybaven i funkcí osminásobného zvětšení. Současně je u produktu uvedeno, že je vhodný na noční lov.
13. Místo činu, hranice mezi honitbami MS DD a XXX, zhruba 400 metrů od posedu, který se nachází mezi obcí XXX u potoku XXX, bylo přivolanou hlídkou Policie České republiky zadokumentováno fotograficky i prostřednictvím ohledání místa činu. Součástí spisu je fotografická dokumentace jak místa činu a jeho okolí, tak uloveného kusu srnčí zvěře.
14. Poškozený Myslivecký spolek Dříteč – Dražkov stanovil hodnotu uloveného srnce dle sazebníku minimálních hodnot upytlacené zvěře dle druhu, pohlaví a věku ve výši 15 900 Kč, dále hodnotu zvěřiny ve výši 1 350 Kč a hodnotu trofeje ve výši 7 000 Kč, celkem tedy na částku 24 250 Kč. Sazebník a ceníky lovu ke svému vyčíslení připojil.
15. Hodnota uloveného srnce byla stanovena odborným vyjádřením Ing. Diany Samkové, znalkyně z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na les, lesní pozemky a porosty a škody na nich, zvěř živou i ulovenou, škody na zvěři, lovecké trofeje a dermoplastické preparáty zvěře, dále z oboru lesní hospodářství, odvětví myslivost se specializací na lovecké trofeje a dermoplastické preparáty zvěře. Znalkyně uzavřela, že se jednalo o srnce 3. věkové třídy. Škodu na srnci obecném vzniklou odlovením stanovila jako náklady na navrácení obdobného jedince do honitby, a to ve výši 16 500 Kč. Finanční hodnotu zvěřiny určila na částku 1 540 Kč a kvalifikovaný odhad trofejní hodnoty určila na 7 000 Kč. Cena obvyklá dle odborného vyjádření činí celkem 25 040 Kč.
16. Obžalovaným bylo předloženo odborné vyjádření zpracované XXX k posouzení optických vlastností dvou dalekohledů, a to tov. zn. XXX (dále jen dalekohled XXX) a tov. zn. XXX (dále jen dalekohled XXX). Bylo konstatováno, že u obou se jedná o kvalitní dalekohledy. První dalekohled přibližuje více než druhý. Na druhou stranu dalekohled XXX má větší zorné pole než XXX. Na vzdálenost 620 metrů ani jeden z dalekohledů neposkytuje prostorové zobrazení, ale pouze lineární.
17. Z ročního výkazu o honitbě, stavu a lovu zvěře od 1. 4. 2019 do 31. 3. 2020 XXX se mimo jiné podává, že v daném období došlo k odstřelu 7 srnců. Z hlášení o lovu zvěře ze dne 6. 8. 2019 vyplývá, že u uživatele honitby XXX byl uveden jako lovec 15kg vážícího srnce XXX

(obžalovaný). Obžalovaný předložil vyjádření XXX, XXX, ve kterých bylo sděleno, že se poplatkové lovy srnce neprovádějí. Sdělení o stavu poplatkových lovů v honitbě XXX nebylo opatřeno dostatečným identifikačním znakem představitele honitby.

18. K důkazu byl u hlavního líčení proveden znalecký posudek z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na myslivecké trofeje, myslivecké zařízení a zvěř, vypracovaný JUDr. Milanem Hüttnerem, a to k žádosti obžalovaného. Ze znaleckého posudku a z výpovědi znalce slyšeného u hlavního líčení se mimo jiné podává, že ulovený srnec byl průměrným srncem bez chovné hodnoty. Hodnotu uloveného srnce stanovil ve výši 1 190 Kč, kdy se jedná o součet hodnoty trofeje ve výši 150 Kč a hodnoty zvěřiny dodané do výkupu ve výši 1 040 Kč. S ohledem na to, že v daném případě byl uloven srnec průměrný, nevhodný pro další reprodukci a tedy nebyl zájem o jeho navrácení do přírody, nebylo možné do celkové hodnoty srnce připočítat hodnotu ve výši 15 900 Kč, která je stanovena pro případ upytlačení srnce, kdy v sobě zahrnuje i pořízení mláděte určitého druhu zvěře, jeho výživu a výchovu do určitého věku a vrácení do přírody. Dále znalec stanovil hodnotu srnce před ulovením, a to jako hodnotu, kterou by uživatel honitby utřžil při poplatkovém lovu srnce. Vzhledem k tomu, že se nejedná o srnce s bodově významnou trofejí, nelze použít ceníky státních podniků, neboť obecně není poptávka po lovu srnců v této cenové relaci. Výhodnější pro poplatkové lovce je lov srnce, kde v ceně poplatkového lovu získá lovec i jeho zvěřinu. Hodnotu srnce před ulovením stanovil znalec na částku 5 000 Kč.
19. S ohledem na obhajobu obžalovaného soud přibral ve věci za účelem vypracování znaleckého posudku ústav kvalifikovaný pro znaleckou činnost, a to Mendelovu univerzitu v Brně, Lesnickou a dřevařskou fakultu – obor lesní inženýrství. Ze znaleckého posudku a výsledku zpracovatele doc. Jiřího Kamlera se mimo jiné podává, že předmětný srnec je běžným druhem zvěře, kdy mohl být uloven v rámci ročního plánu lovu uživatele honitby. Jednalo se o průměrného srnce středního věku o průměrné hmotnosti s průměrně vyvinutým paroží. Z hlediska hodnoty posuzovaného srnce znalec považoval za zásadní hodnotu zvěřiny a hodnotu poplatkového lovu, kterou by zaplatil lovec při jeho ulovení. Součástí poplatkového lovu je přenechání trofeje. V případě zvěře byl pod záštitou Ministerstva zemědělství ČR vydán ceník upytlačené zvěře, který v sobě zahrnuje obtížně vyčíslitelné hodnoty a vychází z toho, jaké náklady by byly potřebné pro uvedení daného prostředí do původního stavu. Pro určení hodnoty daného srnce mohou být využity dva přístupy: 1) Pokud bude hodnota srnce určována pro potřebu uživatele honitby jako jeho ztráta, bude správnější využít jen hospodářské ukazatele, tedy cenu zvěřiny a poplatkového lovu. 2) Pokud bude hodnota srnce určována pro potřebu stanovení jeho hodnoty při neoprávněném lovu, bude jeho hodnota navýšena o další parametry, které jsou společně obsaženy v ceníku upytlačené zvěře. Znalec hodnotu daného srnce coby potenciálního předmětu poplatkového lovu stanovil na výši 7 000 Kč. Ceny poplatkových lovů se odvíjí mimo jiné i od toho, zda jde o zavedenou honitbu a zda honitba zaručuje ulovení i většího množství zvěře. Srnec byl uloven v běžné honitbě, proto byla stanovena cena právě na 7 000 Kč. Dále znalec stanovil výkupní cenu zvěřiny na částku 1 260 Kč, kdy vycházel z výkupní hmotnosti srnce, a to odhadu na 14 kg a z ceny zvěřiny, a to 90 Kč za kilogram. Hodnotu srnce jako složky ekosystému znalec stanovil na částku 15 900 Kč, kdy vycházel z ceníku upytlačené zvěře. Na základě shora uvedeného určil znalec celkovou cenu uloveného srnce na částku 24 160 Kč. Znalec se též vyjádřil k ohodnocení vypracovanému MS DD a odbornému vyjádření Ing. Samkové. Znalec uzavřel, že oba zmíněné subjekty při svém výpočtu postupovaly podobně, kdy bylo využito pro stanovení hodnoty srnce vedle hodnoty zvěřiny a poplatkového lovu i ceník upytlačené zvěře. Ke znaleckému posudku JUDr. Milana Hüttnera uvedl, že zmíněný znalec považuje chovnou hodnotu srnce za nulovou. S tím lze souhlasit, nelze však souhlasit s tím, že nejde použít ceník upytlačené zvěře. Ceník prošel při tvorbě odbornou a právní diskusí a byl vydán státní správou právě pro takové účely a pro jeho aplikaci je nerozhodné, zda šlo o kus mladý či starší. Ceník vyjadřuje náklady na uvedení prostředí do původního stavu. Ani rozdělení hodnoty srnce před a

po ulovení nebylo považováno za správné. Pokud by měla být vyjádřena hodnota živého srnce před ulovením, tak by došlo ke konfrontaci s tím, že jde o živého tvora, který má nepopiratelnou estetickou hodnotu pro společnost a má i nezastupitelné místo v daném ekosystému. Právě tato situace vedla státní správu ke zpracování ceníku upytlačené zvěře.

20. S ohledem na závěr ústavního znaleckého posudku zadal obžalovaný další znalecký posudek, a to z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací na chov jelenovitých, ceny chovných zvířat, dále z oboru lesní hospodářství, odvětví myslivost se specializací na chov jelenovitých, základní chovatelské postupy, genetiku a etologii a dále z oboru zemědělství, odvětví výroba živočišná se specializací na chov jelenovitých, základní chovatelské postupy, genetiku, etologii. Ze závěrů znalce prof. Ing. Luděk Bartoš, DrSc. se mimo jiné podává, že pokud není využito stanovení zvýšené částky k uvedení prostředí do původního stavu, pak obsahuje ceník upytlačené zvěře v sobě sankční navýšení za přečin. Myslivecký spolek DD uvedení prostředí do původního stavu zjevně neuvažoval. Pokud by tomu tak bylo, dostal by se samotný fakt, že dochází k plánovanému lovu ve stejné honitbě do logického rozporu s „uvedením do původního stavu“. V době a místě činu se obvykle prodává ulovený srnec za cenu zvěřiny. Trofej průměrného srnce, navíc poškozená ulovením přední výsady, má cenu prakticky pro lovce. Jako o trofej na trhu by o ní zájem nebyl. Teoreticky lze zvažovat o ceně za poplatkový lov. Bylo zjištěno, že myslivecký spolek DD poplatkové lovy neinzeruje a že ani v okolních mysliveckých spolcích se poplatkové lovy nepraktikují. Dále byla stanovena průměrná cena za 1 kg zvěřiny v částce 70 Kč. Bylo poukazováno na to, že v současnosti je na trhu myslivecké zvěřiny dostatek. Znalec ke svému tvrzení předložil graf znázorňující dlouhodobý trend vývoje počtu ulovených kusů srnců, a to pro Pardubický okres a celou republiku. Znalec uzavřel, že čím větší úlovky, tím větší nabídka zvěřiny na trhu v místě realizace prodeje a tím menší cena za 1 kg zvěřiny. Znalec stanovil souhrnnou reálnou hodnotu uloveného srnce o hmotnosti 15 kg na částku 1 000 Kč. Znalec se vyjádřil též ke znaleckému posudku JUDr. Milana Hüttnera, kdy mimo jiné uvedl, že nesouhlasí s tím, aby byla do odhadu vzniklé škody zahrnuta cena trofeje a poplatkového lovu. Dále se znalec vyjádřil ke znaleckému posudku vypracovanému Mendelovou univerzitou. Ztotožnil se s tím, že pokud bude hodnota srnce určována pro potřebu uživatele honitby jako jeho ztráta, bude správnější využít jen hospodářské ukazatele. Souhlasil s tím, že chovná hodnota předmětného srnce byla nízká až nulová. Nesouhlasil s tím, aby na posuzovaného srnce byla uplatňována hodnota poplatkového lovu s odkazem na to, že se v předmětném spolku, ale i v sousedních spolcích poplatkové lovy nepraktikují. Znalec též odmítl úvahu o zásahu do ekosystému a zvažování dalších parametrů, jako je estetická hodnota jedince, jeho význam v ekosystému. Pokud bylo uváděno, že v případě neoprávněného lovu je považováno za správnější využít i ceník upytlačené zvěře, je předjíráno, jak soud rozhodne. U hlavního líčení znalec zopakoval, že znalecký posudek JUDr. Milana Hüttnera shledává brilantní, kdy se liší ve svých závěrech pouze o 150 Kč, neboť JUDr. Milan Hüttner započítal hodnotu trofeje, zatímco on ji považoval za neprodejnou. Pokud byl znalci předložen dodatek zpracovaný doc. Kamlerem z Mendelovy univerzity, tak dle vyjádření znalce nepřinesl žádné informace, kdy zpochybnil jeho logiku. Znalec mimo jiné připustil, že sazebník Ministerstva zemědělství by mohl být použit např. u orla mořského, tedy u vymizelých druhů, kdy je naší povinností udržet kulturní bohatství.
21. Znalecký ústav – Mendelova univerzita v Brně, Lesnická a dřevařská fakulta – obor lesní inženýrství, zpracovatel doc. Jirí Kamler předložil i doplněk k již podanému znaleckému posudku, ve kterém se vyjádřil k závěrům znalce prof. Ing. Luděk Bartoš, DrSc. Bylo uvedeno, že pokud prof. Ing. Luděk Bartoš, DrSc. nesouhlasil s tím, aby do hodnoty vzniklé škody byla zahrnuta i hodnota poplatkového lovu srnce, tak se znalec rozchází se zažitými zvyklostmi. Znalec řešil ztrátu uživatele honitby a ještě uživateli upíral hodnotu poplatkového lovu. Zde je tak zásadní rozdíl mezi jejich posudky. Doc. Jirí Kamler si trval na svém, že jím zvolený postup je zcela běžný a používá se například při určení hodnoty usmrčených chráněných živočichů, neoprávněně vykácených lesů apod. Jím použité pojetí je všeobecně přijímané. Postupoval

v souladu se současnými trendy a zvyklostmi. Zopakoval, že usmrčením srnce došlo k zásahu do ekosystému. Jím stanovená hodnota srnce se vztahuje na případ upytlačeného srnce. Pokud jde o jím započítanou hodnotu poplatkového lovu, uvedl, že je tuto hodnotu nutno započíst i přesto, že tuto možnost uživatel nevyužívá a vše využije jen pro vlastní potřebu. To, že daná honitba vyprodukuje jen tolik srnců, kolik je potřeba pro samotného uživatele honitby a nic na prodej nezbyvá, nemůže vést k závěru, že tito srnci hodnotu nemají. Závěrem bylo uvedeno, že hodnota srnce stanovená prof. Ing. Luděkem Bartošem, DrSc. je z jeho pohledu považována za zcela nereálnou.

22. JUDr. Milan Hüttner vypracoval na žádost obžalovaného doplněk znaleckého posudku, kdy lze shrnout, že se zcela ztotožnil se znaleckým posudkem Prof. Ing. Luděka Bartoše, DrSc. Naopak odmítl závěry doc. Kamlera z Mendelovy univerzity s tím, že je nesprávně užit sazebník Ministerstva zemědělství. Tento ceník lze užit u vzácných druhů zvěře.
23. Důkazní návrh obžalovaného, a to výslech zpracovatele odborného vyjádření XXX byl pro nadbytečnost zamítnut, neboť odborné vyjádření bylo k důkazu provedeno a otázka vlastností daného dalekohledu užívaného svědkem XXX vyplývala mimo jiné i ze specifikace daného dalekohledu, která byla též provedena k důkazu.
24. Pokud jde o protokol o provedení vyšetřovacího pokusu předložený obhájcem, tak k tomu soud nepřihlížel, neboť byl proveden za účasti obžalovaného, obhájce, XXX a XXX místopředsedy XXX, tedy bez účasti třetí na věci nezávislé osoby.
25. Lze ve stručnosti shrnout, že obžalovaný XXX svou vinu zcela popřel. Z provedeného dokazování u hlavního líčení vyplynulo, že v době spáchané trestné činnosti byl řádným členem XXX s platnou povolenkou k lovu, která mu byla vydána k odlovu přesně charakterizovaných druhů zvěře, a to mimo jiné i srnce obecného do třetí věkové třídy. Obžalovaný jako člen výše uvedeného mysliveckého spolku s povolenkou k lovu byl oprávněn k odlovu zvěře specifikované touto povolenkou výlučně v honebním území XXX. Nelze odhlédnout od toho, že obžalovaný byl dlouholetým myslivcem a členem tohoto mysliveckého spolku, kterému hranice honitby daného mysliveckého spolku byly dobře známy, což sám připustil. Okresní soud připomíná, že obžalovaný opakovaně ve své výpovědi uvedl, že předmětného srnce dlouhodobě sledoval a viděl jej zalehávat v hraničním příkopu těchto dvou honiteb. Výslovně potom uvedl, že on sám před jeho odstřelem vyčkával, až přejde do honitby XXX. Verze obžalovaného spočívala v tom, že k odstřelu srnce došlo v honitbě XXX. Pouze po odstřelu srnce mělo dojít k jeho odskočení do sousední honitby, z které jej do jejich honitby přetáhl. Dle soudu lze konstatovat, že tato verze zůstala ve světle ostatních provedených důkazů osamocena. Jeho verze nebyla přímo podporována ani výpovědí XXX, mysliveckého hospodáře XXX. Nutno konstatovat, že uvedený svědek se na místo dostavil až po odstřelu. Obžalovaný jej z místa 2x telefonicky kontaktoval. Během telefonického hovoru konkrétní nebyl. Pouze ve druhém hovoru uvedl, že má problém. Nicméně nutno poukázat, že sám vypověděl, že poté co mu někdo z XXX na místě řekl, že došlo k upytlačení zvěře, obžalovaný mlčel, byl nešťastný, psychicky rozhozený. Oproti výpovědi obžalovaného stála výpověď svědků, a to XXX. Svědek XXX podrobně popsal, z jaké vzdálenosti z posedu prostřednictvím dalekohledu odlovení srnce obžalovaným sledoval. Mimo jiné uvedl, že srnec poté, co byl střelen, na místě střely padl a dál již nikam neodskočil. Obžalovaný ho následně do honitby XXX přetáhl. Svědek XXX se shodně se svým bratrem vyjádřil, jak na vzniklou situaci obžalovaný po jejich příchodu a po příjezdu policie reagoval. Přestože XXX jsou členy MS DD, kdy bylo uváděno, že mezi dotčenými spolky byly již v minulosti neshody, žádné konkrétní důkazy k této skutečnosti provedeny nebyly.
26. Na základě shora předestřených odlišných verzí představitelů dvou sousedních honiteb, byly dle soudu podstatným důkazem výpovědi svědků, policistů z Obvodního oddělení Pardubice 3, a to prap. XXX a pprap. XXX, kteří byli namísto zavoláni. Bylo prokázáno, že slyšení policisté nemají ani k jednomu mysliveckému spolku či jejich členům jakýkoli vztah. Navíc byli, ostatně jako i

další slyšení svědci, soudem řádně poučení o trestněprávních důsledcích křivé výpovědi, kdy soud nepochybuje o tom, že právě policisté si musejí být velmi dobře vědomi takových důsledků. Na místo byli policisté přivoláni bratry XXX. I přes větší časový odstup hlavního líčení od události, výpovědi obou policistů spolu vzájemně korespondují. Oba shodně uvedli, že obžalovaný jim na místě bez přítomnosti ostatních osob zcela spontánně řekl, že na srnce čekal s tím, že se zvedne a přejde do XX, kde by jej odstřelil. Srnec se však zvedl a dal se na druhou stranu. Vzhledem k tomu to nevydržel a v nějakém zkratu srnce střílil. Poté k srnci přišel, přetáhl jej přes kanál do honitby a zde se srncem čekal. Obžalovaný byl subjektivně nervózní, měl snahu se na místě s myslivci z druhého sdružení dohodnout. Pprap. XXX dokonce vypověděl, že obžalovaný mu sdělil, že na místě udělal chybu, doslova, že to „posral“. Taktéž oba svědci potvrdili, že obžalovaný projevil vůli uloveného srnce zaplatit. Tvzení obžalovaného u hlavního líčení, že danou situaci policistům špatně „podal“ či si špatně vzájemně rozuměli, soud s ohledem na uvedené hodnotil jako ryze účelové.

27. Skutečnosti, zda srnec po střele na plece mohl či nemohl ještě odskočit a jak daleko, v jaké vzdálenosti svědek XXX sledoval střelbu obžalovaného na srnce, zda byl vůbec schopen jeho jednání vidět s ohledem na typ použitého dalekohledu, právě s ohledem na shora uvedené výpovědi slyšených policistů, soud považoval za irelevantní. Podrobněji se jimi již nezabýval, ač se jimi ve znaleckých posudcích do jisté míry zabývali JUDr. Milan Hüttner či prof. Ing. Luděk Bartoš, DrSc..
28. Dále se dokazování detailně zaměřilo na stanovení hodnoty uloveného srnce. Ve věci byla hodnota uloveného srnce stanovena v přípravném řízení jak MS DD, tak odborným vyjádřením Ing. Samkové. Myslivecký spolek hodnotu uloveného srnce stanovil ohodnocením dle Sazebníku minimálních hodnot upytlačené zvěře, a to podle druhů, pohlaví a věku při zohlednění váhy a hodnoty trofeje na částku 24 250 Kč. V souladu s tímto ohodnocením bylo i odborné vyjádření vypracované znalkyní Ing. Dianou Samkovou. Ta jeho cenu stanovila na částku 25 040 Kč. Ve shodě s tímto ohodnocením (se zanedbatelným rozdílem) byl znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem – Mendelovou univerzitou v Brně. Znalecký ústav celkovou hodnotu srnce stanovil na částku 24 160 Kč. Oproti těmto třem ohodnocením uloveného srnce stály dva znalecké posudky předložené obžalovaným. Znalec JUDr. Milan Hüttner hodnotu uloveného srnce stanovil na částku 1 190 Kč. Znalec Prof. Ing. Luděk Bartoš, Dr.Sc. hodnotu uloveného srnce stanovil na částku 1 000 Kč.
29. Okresní soud musí konstatovat, že se jedná o diametrální rozdíl mezi hodnotami uloveného srnce stanovenými mysliveckým spolkem, odborným vyjádřením a znaleckým posudkem ústavu a znaleckými posudky vypracovanými na žádost obžalovaného. Dle okresního soudu znalecké posudky vypracované znalci, které byly zadány ve věci obžalovaným, rezignovaly na aktuální trendy a postupy v oceňování upytlačené zvěře, jak ostatně konstatoval i doc. Kamler z Mendelovy univerzity. Jak již doc. Kamler v ústavním znaleckém posudku připomněl, jím zvolený postup při oceňování, byl odbornými kapacitami dlouhodobě konzultován, následně prosazen a je v současné době běžně akceptován. S ohledem na to, že dle provedeného dokazování vyplynulo, že srnec byl obžalovaným upytlačen, bylo dle soudu nezbytné, aby do hodnoty zvěře byla promítnuta i položka odpovídající této skutečnosti, jak ostatně konstatoval doc. Kamler. Okresní soud sdílí názor doc. Kamlera spočívající v tom, že upytlačením zvěře, došlo k narušení přírody. Neoprávněným odlovem tak byl konkrétní živočich dle druhu odstraněn z přírody. Okresní soud se právě i na základě závěrů doc. Kamlera nepřiklonil k tvrzením Prof. Ing. Luděka Bartoše, DrSc., který uváděl, že takovéto ocenění by se mohlo týkat toliko zvířat, která jsou výrazně chráněna a ohrožena, jakými jsou např. vlk či medvěd. V tomto ohledu okresní soud zcela přisvědčil závěrečné řeči státní zástupkyně, že při právní úpravě trestného činu pytláctví a stanovení hodnoty upytlačené zvěře není presumováno, že by muselo jít o lov vzácné, chráněné zvěře, která je ohrožena vyhubením. Zde se naopak neoprávněný lov zvěře vztahuje na všechny běžné živočichy nacházející se v přírodě, což může být např. i srnec,

zajíc, atd., tedy zvěře jinak běžné, mnohdy i přemnožené, kdy potom počet ulovení takových kusů může odůvodňovat právě právní kvalifikaci přečinu pytláctví ve smyslu § 304 trestního zákoníku. Ze znaleckých posudků předložených obžalovaným je zřejmé, že tato položka zde zcela absentuje a oba znalci se zabývali pouze reálnou hodnotou uloveného srnce. Okresní soud sdílel názor doc. Kamlera i ohledně poplatkových lovů, včetně jeho argumentace zohledňující skutečnost, že v předmětných honitbách nejsou poplatkové lovy realizovány. Okresní soud po pečlivé úvaze vycházel právě ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Mendelovy univerzity. Předně nutno konstatovat, že se jednalo o posudek ústavu, tedy kvalifikovaného pracoviště. Znalecký posudek ústavu, včetně jeho doplňku a výpovědi zpracovatele doc. Kamlera okresní soud hodnotil jako komplexní, přesvědčivý. Bylo v něm detailně vysvětleno, na základě jakého postupu byla cena srnce stanovena při zohlednění ceny poplatkového lovu (včetně přenechání trofeje), ceny zvěřiny a hodnoty srnce jako složky ekosystému. Zpracovatel objasnil, pro jaké účely vydalo Ministerstvo zemědělství ČR ceník upytláčené zvěře, jaké hodnoty zahrnuje a z jakých premis vychází. Současně zpracovatel uvedl, že jím zvolený přístup je všeobecně již delší dobu přijímaný, v souladu se současnými standardy se užívá například při určení hodnoty usmrčených chráněných živočichů, neoprávněně vykáčených stromů či poškozených přírodních společenstev.

30. Na základě shora uvedeného okresní soud uzavřel, že obžalovaný XXX svým jednáním naplnil znaky přečinu pytláctví podle § 304 odstavec 1 trestního zákoníku a přečinu krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když neoprávněně lovil zvěř v hodnotě nikoli nepatrné na území cizí honitby, ač si tohoto byl v době svého jednání dobře vědom, přičemž po ulovení zvěře se jí zmocnil tak, že ji uchopil za paroží a odtáhl ji přes hranici obou mysliveckých spolků do honebního území XXX, na jehož území měl platnou povolenku k lovu takové zvěře. Tímto protiprávním způsobem si ulovený kus srnčí zvěře, kterého se zmocnil, přisvojil a ponechal si ho pro vlastní potřebu, aniž by oprávněnému subjektu MS DD, v jehož honitbě kus odlovil, jeho hodnotu nahradil, čímž na majetku MS DD způsobil škodu nikoliv nepatrnou v celkové výši 24 160 Kč. Hodnota upytláčeného srnce byla určena ve výši 24 160 Kč, a to dle znaleckého posudku znaleckého ústavu – Mendelovy univerzity Brno. Škoda nikoliv nepatrná dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku dosahuje částky nejméně 10 000 Kč. Na daných závěrech dle soudu ničeho nemění, že předmětného srnce obžalovaný opatřil plombou XXX a že byl následně zaevidován do výkazu jejich honitby. Tyto skutečnosti obžalovaného z protiprávního jednání nikterak nevylučují.
31. Okresní soud připomíná, že pokud má jít o lovení zvěře, kdy platí princip, že okamžikem (i neoprávněného) lovení i ulovení se zvěř stala vlastnictvím osoby oprávněné, nikoli pachatele trestného činu, může nadále nastat jednočinný souběh trestných činů pytláctví podle § 304 odst. 1 a krádeže podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku. O poměr speciality mezi těmito ustanoveními se nejedná.
32. Z hlediska subjektivní stránky jednání obžalovaného ve vztahu k oběma přečinům bylo posuzováno jako úmyslné ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když obžalovaný nejen cíleně lovil předmětný kus srnčí zvěře s vědomím, že se nachází za hranicí honitby jeho mysliveckého spolku, kde již nemá platnou povolenku k lovu, ale následně si tento neoprávněně ulovený kus přisvojil (konkrétně přetáhl do honitby XXX), sousednímu mysliveckému spolku neuhradil ani jeho hodnotu.
33. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud postupoval podle § 38 a násl. tr. zákoníku, přihlížel k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
34. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán,

osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud hodnotil polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

35. Obžalovaný ke své osobě uvedl, že je invalidním důchodcem 1. stupně, pobírá invalidní důchod ve výši 10 900 Kč. Přivydělává si jako zámečník s ročním příjmem cca 20 000 Kč až 30 000 Kč. Vlastní 2 nemovitosti. Má úspory přes 1 000 000 Kč.
36. Obžalovanému polehčuje dosavadní řádný život. V opisu z evidence rejstříku trestů a v opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Ze zprávy z místa bydliště nevyplývaly k osobě obžalovaného též žádné negativní poznatky. Přitěžující okolností je spáchání 2 trestných činů. Na základě shora uvedeného okresní soud proto přikročil k uložení ryze výchovného trestu, a to úhrnného peněžitého trestu ve výměře 100 denních sazeb po 250 Kč, tedy ve výši 25 000 Kč. Tato výše dle soudu odpovídá charakteru trestné činnosti a majetkovým poměrům obžalovaného.
37. Poškozený MS DD se řádně a včas připojil se svým nárokem na náhradu škody do trestního řízení. Výše škody byla prokázána, stejně jako příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a způsobenými následky, tedy škodou. Okresní soud proto rozhodl podle § 228 odst. 1 tr. řádu a uznal obžalovaného povinným škodu ve výši bezpečně zjištěné, resp. dle stanovení znaleckým ústavem ve výši 24 160 Kč, poškozenému nahradit. Se zbytkem svého nároku byl poškozený dle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 21. ledna 2021

Mgr. Barbora Kocourková v. r.
samosoudkyně

